

ŠKOLNÍ NOVINY

Číslo: I.

Školní rok: 2018/2019

Masarykova základní škola a mateřská škola, Železnice

V novinách pravidelně najdete:

- Aktuality-školní akce, výlety
- Okénko do ředitelny
- Významné dny
- Tipy na výlet, recenze
- Rozhovory
- Kvízy, vtipy, hlavolamy
- Básničky a vlastní tvorba žáků
- Jedna strana pro třídu

Úvodník

Vážení žáci a rodiče, milí čtenáři. Dostává se Vám do rukou první číslo našeho školního časopisu, který si klade za cíl informovat Vás o dění ve škole i mimo školu. Najdete zde pravidelné rubriky, zajímavé slohové, literární a výtvarné práce vašich vrstevníků, rozhovory s paní ředitelkou a dalšími osobnostmi. Dozvíte se o zajímavých akcích, které se budou konat ve škole i mimo ni, zasmějete se vtipům našich žáků a mnoho dalšího.

Náš časopis bude vycházet pouze v omezeném nákladu, proto jsme se rozhodli i pro elektronickou podobu, kterou budete moci najít na stránkách školy. Věříme, že si každý z Vás v časopise najde to, co ho zajímá.

Přejeme příjemné čtení.

Redakční rada:

Šéfredaktoři: M.Kulhánková, T.Provazníková

Redaktoři: D.Munzarová, M.Rejlková, J.Tuček, J.Rybenský, T.Bajanová, V.Krausová,
S.Rejlková, M.Hodé, A.Vojtěchová

Grafické zpracování: Adéla Maťátková

Email: redakcni.rada@email.cz

Okénko do ředitelny

Co bude nového?

Přes prázdniny se bude předělávat topný systém ve školce, podlahová krytina a zahrada kolem školky.

Tam přibudou nové herní prvky pro děti. Ve škole se bude budovat cvičná kuchyňka pro žáky, která bude využita také novým kroužkem

vaření, zprovozněným od září. Také se bude vyměňovat osvětlení ve všech třídách na úspornější. Celkově investice bude asi za 2 milióny korun. Od září bude znovu zprovozněn kroužek zumby. Všechny práce budou velice náročné. Budu ráda, až bude vše hotové a v pořádku.

Soňa Munzarová

Diana Munzarová

1.třída

Naše kočka strakatá měla čtyři koťata

Měla jsem narozeniny. Moc jsem si přála pejska. Ale nedostala jsem ho. A bylo mi z toho smutno. Druhý den k nám ale přišla kočička. Byla celá mourovatá, tak jsme jí začali říkat Mourynka. A už u nás zůstala. Dali jsme jí misticu na vodu, druhou na granule a třetí na konzervy. Byla hubená, ale dobře jedla. Bydlela u nás celou zimu, a jak hodně jedla, tak už hubená nebyla. Potom skončila zima a Mourynka se nám začala toulat. Tak jsme se báli, že se od nás zase odstěhuje. Ale zase vždycky přišla domů a měla hlad. Pořád jí rostlo břicho, ale to už nebylo z jídla. Měla v bříšku koťata. Pořád jsme hádali, kolik tam asi bude koťátek. Já a tatínek jsme říkali, že tři. Maminka a bráška zase mysleli, že čtyři. Jednou pro mě maminka přijela do školy a říkala mi, že má pro mě překvapení. Tak jsem se těšila domů, co dostanu dobrého, nebo co mi maminka koupila. Ale ani jedno.

Vzala mě za ruku a vedla mě pod pergolu na zahradě. Tam v pelíšku, který jsme Mourynce udělali na zimu, ležela Mourynka a s ní čtyři mourovatá koťátka. Byla hrozně malinká a úplně slepá. Chtěla jsem si je hned pochovat, ale maminka říkala, že ještě ne. Že jsou moc malinká a že až třeba za týden. Ani bráška si je ještě nesměl chovat. Chodili jsme je s bráškou pozorovat. Asi za týden se jim rozlepila očička a začala po nás pokukovat. Ale chodit pořád neuměla. Maminka s tatínkem už nám dovolili, abychom si je pochovali. Ale jen na malou chvíli a vždycky u jejich kočičí maminky. Mourynka se o ně moc hezky starala. Krmila je mlíčkem z cecíků, protože koťátka, když se narodí a jsou moc malinká, tak ještě neumí sama papat. Potom jsme odjeli na pár dnů pryč, a když jsme se vrátili, tak koťátka už začínala v pelíšku pomalu chodit. Tatínek říkal, že už je jejich domeček malý a přinesl domů velikou papírovou krabici. Vepředu udělal otvor, dovnitř a nahoru dal deky a koťátka měla krásný nový domeček, ze kterého už mohla sama ven. Potom už začala sama chodit před svůj domeček, a dokonce už i olizovala jídlo v misticích. Maminka poznala, že jsou to dvě kočičky a dva kocourci. Pojmenovali jsme je Černím, Mouřenín a Zyra a Dyna. Ty kočičky si vezme Vašík od nás ze třídy a budou mu dělat radost. Kocourky si zase vezme kamarád od pana souseda. Tak kočičí sestřičky a kočičí bratříci zůstanou spolu. Teď už budou koťátkům čtyři měsíce a brzy půjdou do nových domovů. Sice se mi po nich bude stýskat, ale vím, že když poprosím rodiče, tak se za nimi budu moct dojet podívat.

Eliška Machová

2.třída

Jaro

Vyrostla nám kytička

a s ní malá básnička.

Sluníčko se na nás směje

a taky nám pěkně hřeje.

Anežka Provazníková

Bára Chvalinová

2. třída

Vzpomínáme na školu v přírodě

STEZKA ODVAHY

Krakonoš nás v lese čekal, na stezce odvahy,

podepsat nás u sebe nechal,

neměli jsme obavy,

na té stezce odvahy.

Vymysleli žáci druhé třídy

3.třída

Jak jsme šli do útulku pro psy

V prosinci jsme měli jít do útulku pro psy, ale kvůli špatnému počasí jsme tam šli až teď na jaře. Pěšky jsme šli pod Zebín a tam nám paní vysvětlila, co si máme rozmyslet, když si kupujeme psa, a jak psi, kteří tam jsou v útulku, byli týráni od svých minulých majitelů. Myslím, že všichni z 3. třídy se poučili a taky doufám, že se jim tam líbilo stejně jako mně.

Káťa K.

Uklidíme Česko

V tomto roce naše třída našla elektronické věci!!!!

Našli jsme: rádio, vánoční blikající řetěz, vysílačku, starý mobil!!!!

A pár dalších věcí.

Bylo hezké počasí, sluníčko nám přálo, nepršelo a udělali jsme si výlet na ranč.

TŘEŤÁCI NA ŠKOLE V PŘÍRODĚ

Ze školou jsme vyrazili na školu v přírodě na Benecko. Byli jsme ubytováni na krásné chatě Barce. Mně se tam moc líbilo a navíc z našeho pokoje byl krásný výhled na hory. A také zvláštnost: květiny sam květiny a do toho sněžilo, bylo to moc hezké takle dohromady. Každý den jsme hráli různé hry. Ale pak nastal odjezd domů a to se nikomu nechálo.

Kristýnka Duřková

4.třída

Výlet v přírodě

Byl jsem se školou na škole v přírodě. Škola se konala na Benecku v chatě jménem Barka. Chata byla čistá a krásná. První den našeho pobytu jsme si vybalili věci a šli spát.

Druhý den se šlo k horské službě. Tam se mi nejvíce líbila čtyřkolka a nosítka. Večer byla stezka odvahy. Třetí den byl volnější, buď jsme hráli fotbal, nebo jsme šli stavět domečky do lesa. Byl to moc pěkný výlet a rád na to budu vzpomínat.

Domča Souček

Moje třída

Moje třída je fajn, super a srandovní.

Máme velkou třídu, která je krásně barevná.

Na stěnách je spousta našich výkresů a výrobků, které nám zkrášlují učebnu.

Přímo naproti dveřím jsou okna a na parapetech květiny. Pod okny je počítač, který je připojen na interaktivní tabuli, která je fakt COOL! Ve dvanácti lavicích sedí patnáct žáků, z toho jsou čtyři holky a jedenáct kluků. Naší třídní učitelkou je paní Havlíková, je moc hodná, hodně naučí, ale co řekne, to platí! Můj nejlepší kamarád z celé třídy je Maty Rygl. Úklid naší krásné třídy provádíme vždy společně.

Jsem moc rád, že mohu chodit do této třídy.

Kuba Janovský

6.třída

Rozhovor s paní asistentkou Janou Šotolovou

1. Jak se Vám líbí na naší škole?

Líbí, je tu dobrý kolektiv učitelů a zaměstnanců.

2. Jedno slovo, kterým byste charakterizovala 6. třídu?

Zvířata.

3. Co Vás vedlo k tomu stát se asistentkou pedagoga? Co všechno se pro to musí udělat?

Na myšlenku stát se asistentkou mě dovedla paní ředitelka ze soukromé školky, kde jsem nastoupila na úplně jinou pracovní pozici. Měli jsme ve školce dvě děti, které asistentku potřebovaly. Abych mohla dělat asistentku, musela jsem absolvovat půlroční kurz, který byl zakončený závěrečnou prací a zkouškou.

4. Proč Vás baví být asistentkou? Je něco, co Vás na tom nebaví?

Baví mě pomáhat dětem, které tu pomoc potřebují. Když vidím, že se posouvají kupředu, tak to je pro mě největší odměna. Co mě naopak nebaví? Vysloveně na této práci není nic, co by mě nebavilo, to bych tu práci nemohla dělat. Spíše mně vadí celkové chování dnešních dětí, že nemají úctu k učitelům a dospělým lidem.

Sára Rejlková

Kolumbie

Kolumbie je stát v Jižní Americe, který je součástí karibské Jižní Ameriky. Jako jediná země Jižní Ameriky se rozkládá u obou oceánů, tedy Atlantského oceánu a Tichého oceánu. Sousedí s Venezuelou, Brazílií, Peru, Ekvádorem a Panamou. Počet obyvatel dosahuje více než 49 milionů. Hlavním městem je Bogotá. Obyvatelé mluví španělsky a hlásí se ke katolické církvi.

Martin Hodé

7.třída

Rozhovor s „cizincem“

Abych vás uvedla do situace, můj spolužák Ondra Tměj se jel na rok podívat do Anglie. Nasbíral určitě hodně zkušeností, tak se ho pojdme na něco zeptat!

Jaké to je ocitnout se v novém prostředí a ještě k tomu mezi cizinci?

Nebylo to tak těžké, jak jsem si myslel.

Od kolika do kolika jsi měl vyučování?

Od 8:45 do cca 15:15.

Jaké bylo školní jídlo? Lepší nebo horší?

Určitě lepší.

Našel sis hodně kamarádů?

Ano. Hned 1.den. Byli milí a líbilo se jim moje yo-yování.

Proč jsi byl v Anglii?

Za účelem se naučit anglicky a poznat novou kulturu.

Naučil ses za tu dobu hodně anglicky?

Dokážu se dobře domluvit, mám i dobrou výslovnost, ale slovíčka už zapomínám.

Jaký máš celkový dojem z Anglie?

Hodně dobrý, chtěl bych se vrátit, kdyby to šlo. Určitě bych chtěl studovat v Anglii nebo v USA.

Já moc děkuji za rozhovor!

Já také! Tereza Bajanová

Terezín – BESEDA

Ve škole proběhl program s paní Michaelou Vidlákovou, která se svojí rodinou přežila Terezín za 2.světové války. Na tříhodinovém programu byla 7., 8. a 9.třída. Paní Vidlákové je 83 let. Do Terezína se dostala ve dvou letech. První hodinu nám vyprávěl pan Hejret, který nám vzácnou návštěvu představil. Poté nám celé dvě hodiny vyprávěla ona sama. Říkala nám o těžkém životě. Jedna ze vzpomínek byla, že její tatínek jí vyrobil dřevěného pejska, který je pak „zachránil“. Její tatínek totiž pracoval v truhlárně a pak ho u příjezdu do Terezína předvedl (dostal práci truhláře v Terezíně). Na konci jsme měli prostor na otázky, bylo jich mnoho. Nakonec jsme paní Vidlákové zatleskali.

Jakub Fidrmuc

8.třída

Rafty

Jeli jsme na rafty. Vlakem jsme dojeli na Malou Skálu. Došli jsme pěšky do Líšného – tam jsme měli poučení a pak hned vyjeli na vodu. Když jsme z trávy sjížděli na řeku, tak to byl největší adrenalin. Na Jizeře byl celkem proud, takže voda krásně tekla. Všichni jsme byli zmáchaní od hlavy až k patě z bitev, které jsme na řece dávali. V Turnově jsme měli rozchod na zmrzlinu a poté jsme jeli vlakem domů. Myslím, že jsme si to všichni obrovsky užili. Byla to velká sranda.

Simona Hartmanová

1. Shodili jsme paní učitelku z raftu (omylem).
2. Byli jsme první!!!! JÓÓÓÓ!!!!

Jára Jiráček

Nejlepší to bylo na začátku, když jsme sjížděli do vody. A také se mi líbila zpáteční cesta vlakem. Chci jet příští rok znovu.

Pavel Hamáček

Letošní rafty byly moje první a moc jsem si to užila, jak s holkami, tak s instruktorem Márou. Proběhla spousta hlášek a nových zážitků. Tenhle výlet byl jeden z nejlepších a byl poslední s letošními deváťáky. Adéla Maťátková

9.třída

Výlet (exkurze) do Terezína a výšlap na horu Říp

2. května jsme naším transportem vyrazili do koncentračního tábora v Terezíně. Po příjezdu nás hned zamrazilo, když jsme viděli obrovský hřbitov před bránou. Po vstupu přes bránu jsme viděli nádvoří, kde se každé ráno vězni v Malé pevnosti scházeli. Čím víc cel, koupelen či samotek jsme prošli, tím více jsme chápali, jak strašné to tu muselo být. Viděli jsme spoustu smutných míst, co z dálky vypadají jako krásná pevnost a z blízka je z toho peklo na zemi. Nejen o Terezíně, ale i o ostatních koncentračních a vyhlazovacích táborech jsme se dozvěděli v Muzeu ghetta, které leželo nedaleko Terezína. Po tomto zážitku to z nás alespoň z části spadlo při výšlapu na Říp, na který se ale popravdě nikomu moc nechtělo. Cesta byla strmá, a proto se taky zdála dlouhá. Na vrcholu nás čekal boží dar. A to lavičky pro ty nejrychlejší! Po krátké pauze jsme měli možnost vidět „legendární“ rotundu sv. Jiří a zároveň slyšet, jak se v ní rozléhá zpěv. Nyní byl v plánu už jen sestup a cesta domů.

Myslím, že z výletu si každý něco odnesl, ať už historické poznatky, bolavé nohy nebo vztek, protože se nejelo do McDonaldu.

Každému bych doporučil toto místo navštívit.

Dominik Hamšík

Bez helmy

Dne 25.4. jsem si chtěl užít cestu pod Zebínem jízdou na kole. Rozhlížel jsem se po krajině. Před sebou jsem uviděl velikou zatáčku. Vypadala bezpečně, ale zdání klame. Chtěl jsem ji projet co možná nejrychleji.

Najednou se to stalo. Díra. Bum, bác, padám na zem.

Helmu jsem samozřejmě měl, ale visela mně na řídítkách. Nevím, jak dlouho jsem byl v bezvědomí. Měl jsem veliké štěstí, protože si mě všimla mladá paní, která při pohledu na mě málem omdlela. Není se čemu divit. Tekla mi krev z hlavy, ramene, rukou i nohou.

Tričko vypadalo jako trhací kalendář a batoh nevypadal o mnoho lépe. Vyrazili jsme do nemocnice, kde mi po třech hodinách lékaři oznámili, že mám veliké štěstí, že žiji. Zjistili mi otřes mozku. Všichni mi říkali, že jsem hlupák. Kdybych měl helmu, určitě bych nebyl tak potlučený. Když pojedete na kole, určitě na helmu nezapomínejte, ať nedopadnete jako já.

Lukáš Kristiňák

Rozhovory s žáky 9.třídy o přijímacích zkouškách

Zeptali jsme se Lukase Hodé, Terezy Hejdukové

1. Z jakých předmětů jsi dělal Lukasi přijímačky?
Pro všechny žáky to byl český jazyk a matematika.
2. Kolik času jsi měl na vypracování testů?
Na vypracování testu z českého jazyka jsem měl 60 minut . Na matematiku jsem měl o 10 minut více, 70 minut.
3. Jaké materiály jsi použil k přípravě na přijímačky?
Použil jsem učebnice a různá cvičení na internetu.
4. Jak dlouho ses připravoval na přijímačky?
Přibližně dva měsíce .
5. Který z testů byl pro tebe obtížnější?
Rozhodně test z matematiky .
6. Je něco, co tě překvapilo v přijímacích zkouškách?
Překvapila mě v matematice ozubená kolečka.
7. Na jaké školy jsi podal přihlášku?
8. Na Střední průmyslovou školu v Jičíně. Vybral jsem si dva obory:strojírenství a elektrotechniku. Jak jsi dopadl?
Myslím si, že docela dobře. Skončil jsem na 33. místě.
9. Jak jsi se cítil před a po přijímacích zkouškách ?
Před přijímačkami jsem byl hodně nervózní. Po přijímačkách nervozita opadla, ale nejvíce jsem se stresoval před vyhlášením výsledků.
10. Máš nějakou dobrou radu pro budoucí deváťáky?

Určitě mám. Zbytečně se nenervujte a pokuste se být co nejvíce v klidu.

1. Z jakých předmětů jsi dělala Terko přijímačky?
Všichni žáci psali test z češtiny a matematiky.
2. Kolik času jsi měla na vypracování testů?
Žáci měli na test z matematiky 70 minut a na test z češtiny to bylo 60 minut.
3. Jaké materiály jsi použila k přípravě na přijímačky?
Použila jsem SCIO testy, cermat testy, didaktické testy, učebnice, podklady od paní učitelky Beranové a od paní učitelky Jakubcové.
4. Jak dlouho ses připravovala na přijímačky?
Myslím si, že jsem začala včas. Připravovala jsem se už od září.
5. Který z testů byl pro tebe obtížnější?
Určitě z matematiky.
6. Je něco, co tě překvapilo v přijímacích zkouškách?
V matematice jsem si nevěděla rady s ozubenými kolečky. Texty v češtině byly obtížné.
7. Na jaké školy jsi podala přihlášku?
Na první přihlášku jsem napsala Gymnázium v Nové Pace. Jako druhou školu jsem napsala Lepařovo gymnázium v Jičíně.
8. Jak jsi dopadla?
Přijali mě na Gymnázium v Nové Pace. Do Jičína jsem si podala odvolání, na které mě vzali. Po dlouhém uvažování jsem se rozhodla, že nastoupím do Jičína.
9. Jak ses cítila před a po přijímacích zkouškách ?
Před přijímačkami jsem se cítila docela klidná. Po prvních zkouškách jsem se cítila hodně nejistá. Po druhých zkouškách to už bylo lepší.
10. Máš nějakou dobrou radu pro budoucí deváťáky?
Určitě nenechávej nic na poslední chvíli. Uč se už od začátku. Zbytečně se nestresuj. Poslední den před přijímačkami buď v klidu a už se neuč.

Rozloučení s deváťáky

Dovolujeme si Vás pozvat na rozloučení s devátou třídou,
které se uskuteční 27. června 2019 v 16:30 v železnické
sokolovně. Budeme moc rádi, když přijdete a společně s námi
zavzpomínáte.

Masarykova základní škola a mateřská škola, Železnice

Vaše (j)elita školy

Ostatní

Vtipy:

1. POZOR nová reklama: REDBULL Vám dává křídla, PITBULL Vám bere ruce!!!
2. Za sedmero horami, za sedmero řekami, za sedmero lesy žil zajíček a měl to všude hrozně daleko!
3. Znáte výzbroj vietnamské armády?
KBT- krátká bambusová tyč
SBT- střední bambusová tyč
DBT- dlouhá bambusová tyč
ZDBTOL- zvlášť dlouhá bambusová tyč proti letadlům
4. Protivník je protivný člověk.
5. Teta je sestra mé matky a zeť je stěna.
6. Chtěl udělat díru do světa, stal se bagristou.

Vtipy nám zaslal Vojta Šťastný

Vlastní tvorba:

Jen tak tu sedím
a myslím jen na tebe,
doma do displeje hledím a píšu ti ty sladký slova...
Říkám ti, že jsi pro mě víc než nebe...Ale život takhle nefunguje
...
a friendzone opět zasahuje...
ty počty už nevnímám
a na tebe vzpomínám,
nech mě si vylít srdíčko,
ať v mém životě vysvitne znovu sluníčko.

Tip na výlet:

Když si vyberete na výlet vesnici Kněžnici, tak bych doporučoval zmrzlinu. Mají velký výběr, např. vaniku, čokoládu, slaný karamel, malinu... Kněžnice je nedaleko Libuně.

Prodavač je příjemný, nespěchá. Když se vydáte do Libuně, tak se zastavte na fotbalovém hřišti. Doporučuji půjčit si horské kolo a zajet si na Trosky nebo do Prachovských skal. Když jezdíte na kole, doporučuji CYKLO KLUB JIČÍN. Já tam jezdím třetím rokem a je to tam super!!!

Malý úkol na příští rok...Byli bychom rádi, kdybyste nám poskytli příspěvky na začátku příštího školního roku.

Nakresli, jaké _____ by jsi chtěl/a jednou dělat.
(doplň z křížovky)

1. Jezdí na velkém autě a odváží smetí.
2. Čistí komíny.
3. Kontroluje jízdenky ve vlaku.
4. Pracuje v obchodě.
5. Zkrášluje zdi v pokojích.
6. Pracuje se dřevem.
7. Pracuje s vlasy na hlavě.
8. Staví domy.

